

trans habuit ad alia beneficia, quam quæ redderent quantitatem in ipsis expressam, nec potuit ex hoc etiam volenti beneficium minus valens conferri.

Verf. Nec satisfacit Ibi : Nam major summa ex proprietate.

90 Hæc regula, quod minor summa sub majore continentur, limitanda est, si ex mente proferentis appareat aliud, quia verborum proprietas cedit loquentis intentioni; *l. si quis filium 3. C. de liber. præterit. c. humane 22. q. 2. l. 3. §. conditio, ff. de arimena. legat. Mantio. de conjectur. ultim. volunt. lib. 3. tit. 3. n. 9. Brun. à Sole in loc. communib. verbo. Verban. 20. Barbof. in axiomat. jur. axiom. 222. n. 3. Menoch. conf. 97. n. 42. Atque ita intelligitur textus in §. præterea Inst. de inutil. stipulat. & in d. l. si decem 55. ff. locati.*

Verf. Tertio, principali hujus capituli resolutione.

Idem notant Guttier. d. c. 15. n. 85. & Barbof. in collectan. ad c. ultim. n. 5. de concess. præbend.

Ad Num. 8.

91 Hanc Guillelmi à Cuneo sententiam sequuntur communiter omnes Guttier. d. lib. 2. Canoniar. c. 15. à n. 86. Menochius cas. 203. n. 32. Ant. Gom. variarum lib. 3. c. 3. n. 60. Molin. de primogen. lib. 2. c. 4. n. 50. & lib. 4. c. 3. nu. 41. Tiraquel. de pæn. temperand. caus. 10. n. 4. Juli. Clar. in prax. crimin. §. fin. q. 59. n. 9. Sarmient. selectar. lib. 1. c. 9. n. 2. Padilla. in l. transigere. n. 69. C. de transact. Boss. in prax. de remed. ex sola clement. Princ. n. 35. Plaza in epitom. delictor. c. 45. ad finem, Azeved. in l. 2. nu. 14. tit. 25. lib. 8. Recopilat. per quem legem apud nos hæc qualitas remissionis delicti antea obtentæ exprimi debet necessariò, ut valeat secundum veniæ rescriptum; nam ita ibi expressim cavetur.

92 Quod est intelligendum, quando prima remissio fuit pro eodem criminis genere, ut probant cum D. Covar. Guttier. & Menoch. supra.

Ratio præfate legis Regiæ, & conclusioni Guillelmi est; quoniam ob repetitionem delicti, Princeps retraheretur à concessione veniæ; argumento
93 *l. 3. §. ultim. C. de Episcop. audient. ne ex repetita indulgentia assumatur licentia delinquendi, cum homines sub fiducia remissionis facile ad crimina prolabantur; cap. illud 5. §. illud. de Cleric. excommunic. celebr. Sed Guillelmi doctrinam limitat Felin. in cap. ex tenore, nu. 2. de rescript. cum venia fuit invalida: nam de ea mentionem fieri necesse non est; sequitur Menoch. dist. nu. 32.*

94 Est etiam ad veniæ validitatem exprimenda reiteratio delicti, etsi illud Princeps non remiserit; nam cum in d. l. 3. §. ultim. statuatur, ne criminum nisi semel commissorum remissio concedatur, ea qualitas necessariò est in precibus explicanda, tanquam si jure specialiter exprimi juberetur; nec distinguendum est, utrum Princeps, cognita reiteratione criminis, precibus annueret, nec ne; Sanch. d. disp. 21. n. 15. ubi pro regula tradit, ut quoties in jure invenitur prohibitum, ne remittatur crimen taliter commissum, vel ne dispensetur ubi adest talis circumstantia, hæc qualitates sint necessariò exprimendæ, ut rescriptum subsistat.

95 Undè inferitur, quod si quis postulet veniam à Principe propter homicidium proditoriè factum, qualitatem prodicionis debet exprimere; quoniam

l. 1. tit. 25. lib. 8. Recopilat. disponitur; ut in remissionibus generalibus, vel specialibus, non intelligatur remissa mors proditoriè facta; aliàs erit subreptitium rescriptum, etiam si, ea qualitate cognita, Princeps eodem modo remitteret; Ant. Gom. d. lib. 3. variar. cap. 13. num. 38. Verf. Item adde. Et quod reiteratio delicti sit explicanda, ut supra dicebamus, docent Tiraquel. d. tract. de pen. temper. caus. 49. num. 27. Padilla in d. l. transigere; num. 63. Sebalt. Medices de reg. jur. reg. 3. n. 64. Plaza supra, c. 38. n. 4. Franchis decis. 330. n. 3. Mascard. conclus. 838. n. 8. Cened. ad Decretal. collectan. 44. nu. 4. Tusch. to. 7. lit. S. conclus. 730. Farinac. in prax. crimin. quest. 6. n. 49. Nicol. Garcia. de benefic. part. 8. cap. 3. num. 28. Ant. Gom. dist. cap. 3. nu. 60.

Ad Num. 9.

Ibi: Nam si quis impetrare velit.

Accedit Gutier. d. n. 96. 97. Et quod in impetratione legitimationis est facienda mentio filiorum legitimorum, est communis resolutio; ut constat ex Menoch. d. cas. 203. n. 5. Marefcot. supra, lib. 2. c. 87. nu. 1. ubi plures refert, Trentacinq. d. libr. 1. variar. tit. de legitimation. resolut. 2. n. 18. Nam verosimiliter præsumitur Princeps gratiam denegaturus, si sciret legitimos extare, Ant. Gom. in l. 12. Taur. nu. 67. ubi alii. Imò non solum exprimeret debet impetrans, filios legitimos habere, sed etiam uxorem sibi esse, ex qua filios sperat procreare, alioqui legitimatio erit subreptitia; Aretin. in l. ex facto 43. n. 8. Verf. Vel habere uxorem, ex qua possit procreare filios, ff. de vulgar. sol. 101. colum. 4. Ripa in d. l. si unquam, C. de revocand. donat. Roland. d. conf. 89. n. 26. Surd. conf. 552. n. 40. Cyriac. tom. 2. controvers. 236. n. 12. qui n. 36. id declarat, si nati fuerint filii ex tali matrimonio, Trentacinq. supra. Præterea legitimatio, legitimorum non facta mentione, est irrita, quamvis nihil eorum interfit, ne fiat legitimus filius illegitimè natus; Marefcot. supra, lib. 1. c. 35. n. 8. Verf. Non obstat Ruinus, & nu. 9. contra Jafonem, & alios. Idemque erit, si motu proprio, vel ex plenitudine potestatis filius legitimetur, Marefcot. nu. 11. quia, non facta mentione legitimorum, rescriptum non tenebit.

Ex quibus deducitur, quod quamvis per l. 10. tit. 8. libr. 5. Recopilat. legitimitati per rescriptum Principis non succedant cum legitimis, & naturalibus, nisi expressim in legitimatione contrarium dicatur, Anton. Gom. in d. l. 12. Taur. nu. 67. Tamen opus erit ad legitimationem filii, prolis legitimæ mentionem fieri, ex doctrina Marefcot. d. c. 35. n. 8. Verf. Non obstat.

Numerus vero filiorum erit explicandus, si tot sint, ut propter eorum multitudinem Princeps legitimationem non esset concessurus, aut cum restrictione aliqua concederet: ex generali regula supra tradita; nam cum jure cautum non reperiat; ut filiorum numerus explicetur, taciturnitas non nocebit, nisi circa causam finalem contigerit. In quo Principis consuetudo attendetur.

D. DIDACI YBANNEZ DE FARIA
ADDITIONES
ET
OBSERVATIONES
AD LIBRUM SECUNDUM.
D. COVARRUVIAS
VARIARUM RESOLUTIONUM.

AD CAPUT PRIMUM.

De jure creditorum in personas eorum qui non solvunt ac de Cessionis bonorum remedio.

SUMMARIUM.

- D**ebitores, qui solvendo non erant, quomodo ante legem duodecim tabularum creditoribus suis ad dicebantur.
2 Decem viralis constitutio quid immutaverit.
3 Lege Patilia mitius cum debitoribus, qui facultatibus defecerant, agi cepit.
4 Filii eorum, qui solvendo non erant, pro paternis debitis creditoribus tradebantur olim apud Romanos.
5 Patres possunt suos filios in pignus dare, same premente. Limitatur in filio sacris initiato.
6 Apud Hebreos an filii debitorum serent seroi pro paternis debitis.
7 Servitus Hebræorum quamdiu durabat, cum unus alterius servus fiebat.
8 Debitoribus non habentes unde solverent, post l. æs alienum C. de actionib. & obligat. in vinculis detinebantur, nisi bonis cedere vellent.
9 Homo liber pignori dari nec à se, nec ab alio potest.
10 Homo liber inter privatos an obfes tradi potest?
11 Prælati num possit sibi subditos obfides dare?
12 In executione quis ordo servandus quoad honorum Faria addit, ad Covar. Tom. 1.

- distractionem.
13 Debitor non præstans cautionem de idoneitate, vulgò, de saneamiento, ad carcerem ducitur, etsi bona habeat.
14 Fœmina honestè viventes pro debito civili non carcerantur.
15 Mulier maritata licet turpiter vivat, pro debito civili non est carceranda, nisi maritus consentiat turpitudini.
16 Mater, vel avia, pro debito ex administratione tutela liberorum, carceri non mancipatur.
17 Militia apud Romanos triplex, & de aliquibus eorum privilegiis.
18 Milites, qui in Hispania Hombres de armas vocantur, privilegiis armatæ militiæ decorantur.
19 Privilegiis militiæ concessis milites renunciare non valent.
20 Quibus casibus miles pro debito ex contractu in carcerem mittitur.
21 De re militari, ac militum privilegiis, qui deserunt.
22 Quis in Hispania propriè dicebatur Hidalgo, & quis Nobilis.
23 Filius naturalis paterna nobilitate decoratur, ejusque gaudet privilegiis. Idem est de uxore.
24 Nobilis in Hispania carcere non subjicitur ob debitum, quod ex delicto, vel quasi non descendat, & quomodo ad hoc nobilitas probanda sit.
25 Ei privilegio renunciare Nobiles num possunt?
26 De jure Regio etiam cum juramento renunciatio prædicti privilegiis non tenet.
27 Eo privilegio potiuntur rescripto Principis nobilitati.

